

ת"פ 27518/10/12 - מדינת ישראל נגד אלכסנדר מוליק

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 27518-10-12 מדינת ישראל נ' בן חמו ואח'

ת"פ 16126-06-13 מדינת ישראל נ' מוליק

בפני כב' הסגנית נשיאה עינת רון
בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

3. אלכסנדר מוליק

הנאשם

נוכחים: ב"כ המאשימה עו"ד שני קופנהגן

ב"כ הנאשם עו"ד אסנת מוליארסקי

הנאשם בעצמו

גזר דין

בתיק 27518/10/12 יוחסה לנאשם בעבירה של אי מניעת פשע.

ביום 14/3/12 הגיעו הנאשם ושני נאשמים נוספים שדינם הופרד, ברכב השייך לאחד מהם לרחוב וייסברג ברחובות.

השניים האחרים ניסו להתפרץ למספר כלי רכב שחנו ברחוב, אך ללא הצלחה. לאחר מכן, עלה בידיהם של השניים להתפרץ לרכב, על מנת לבצע בו גניבה, ובעוד הם עושים זאת, המשיך הנאשם לשבת ברכב, בודעו כי זאת כוונתם.

שני הנאשמים האחרים גנבו מתוך הרכב, תוך שהשתמשו בכלי פריצה בהם החזיקו, רדיו דיסק שהיה שייך לבעלת הרכב.

בתיק 16126/06/13 יוחסה לנאשם בעבירה של שיבוש מהלכי משפט.

עמוד 1

בתאריך 8/10/12 בשעה 23.45 שהה הנאשם יחד עם אחרים, שדינם הופרד ועם נוספים שזהותם אינה ידועה, בפארק המדע ברחובות. אחד הנוספים פנה לקטין במקום ודרש ממנו תוך הפעלת כוח פיזי ואיומים כי ימסור לידינו את הכסף שהוא מחזיק על גופו ובעקבות כך מסר הקטין לאותו אחר סכום של ₪ 470. אותו אחר אשר דרש את הכסף, פנה לקטים אחר שהיה במקום ואמר לו כי אם ימסור את שמו, הוא יהרוג אותו.

כעבור זמן קצר עזבו הנאשם והאחרים את המקום.

בעקבות אירוע זה נפתחה חקירה במשטרת ישראל.

ביום 9/10/12 בשעה 04.02 נחקר הנאשם באזהרה באשר לביצוע עבירות נשא האירוע הנזכר ובמהלך חקירתו מסר כי שהה עם האחר ושניים נוספים בביתו של האחר, תוך שהדגיש כי בני חבורה זו לא שהו במקום האירוע בעת התרחשו, והכל בידעו כי מידע זה בכזב יסודו.

התביעה הדגישה כי בביצוע העבירה של אי מניעת פשע הרי שהערך המוגן הוא אי ביצוע של פשעים וכי מידת הפגיעה של הנאשם בערך זה היא נמוכה, מאחר שמדובר בעבירות נגד הרכוש שאינן מצויות ברף הגבוה של עבירות מעין אלה.

באשר לעבירה של שיבוש מהלכי משפט הרי שהערך המוגן הוא טוהרו של ההליך הפלילי וחקר האמת. באשר לערך זה, הרי שפגיעת הנאשם בו היא משמעותית לטעמה של התביעה, שכן המדובר באירוע אלים וחמור, והנאשם אשר נחקר באזהרה, שיקר במצח נחושה מתוך כוונה לחלץ את חברו מהליך פלילי.

התביעה הדגישה כי באשר לשתי העבירות, הרי שהנאשם ביצע אותן בהיותו חלק מ"חבורה" של עבריינים.

לטעמה של התביעה מתחם העונש הראוי לתיק 27518/10/12 נע בין מאסר על תנאי ושל"צ למספר חודשי מאסר וכן קנס משמעותי ומתחם העונש הראוי לתיק 16126/06/13 נע אף הוא בין מאסר על תנאי ושל"צ עד מספר חודשי מאסר וקנס משמעותי.

לטעמה של התביעה, והגם שהיא ערה לאשר נאמר בתסקיר שירות המבחן לגבי הנאשם, הרי שאין מקום במקרה זה לסטיה ממתחם הענישה ואף הסתמכה על פסיקת בית המשפט העליון, לפיה אין די בשיקולי שיקום וזהו אך שיקול אחד מני רבים במכלול השיקולים.

עוד עתרה כי ביהמ"ש ישקול את מכלול השיקולים ולא רק את אלה ששוקל שירות המבחן, דהיינו את שיקולי הנאשם בלבד.

לטעמה של התביעה, שמדובר בעבירה שיכולה היתה להביא לכך שעבריון שביצע עבירה חמורה ואלימה היה חומק מהליך פלילי, הרי שאין להמלצות שירות המבחן על מה לסמוך. על כן עתרה לדחות אותן.

עוד טענה התביעה כי מקרה זה אינו מתאים לבוא בגדרם של המקרים בהם לא יורשע נאשם בדינו וזאת על פי המבחנים שנקבעו בבית המשפט העליון ואף הדגישה כי לא הוכחה כל פגיעה ממשית וקונקרטית בנאשם

המצדיקה הימנעות כזו.

סוף דבר עתרה התביעה להרשיע את הנאשם ולהטיל עליו שלושה חודשי מאסר שירוצו בדרך של עבודות שירות, מאסר מותנה וקנס בסכום של 4000 ₪.

כעת אופי מטעמו של הנאשם העידה אמו אשר סיפרה כי נתנה לו בילדותו את כל מבוקשו וצרכיו, אלא שהנאשם התחבר לחברה לא טובה. מאז חל שינוי. הנאשם עובד בעבודה קבועה ומעסיקו מרוצים ממנו. הוא מתעתד ללמוד וחוסך כסף לצורך כך. היא עתרה כי לא יוטל על הנאשם עונש אשר יקטע את מעגל חייו זה.

ב"כ הנאשם הדגישה וחזרה והדגישה כי היא "נלחמת" על עתידו של הנאשם, דהיינו כי הוא יסיים הליך זה בלא הרשעה.

היא ציינה כי הנאשם נלווה לחבריו בעת שהם יצאו לפרוץ כלי רכב, אך לא היה חלק ממזימתם ולא שימש להם כשומר או כל בעל תפקיד אחר. הוא נותר לשבת ברכב, מתוך חשד באשר לכוונותיהם ומעשיהם. ובאשר לעבירה שעניינה שיבוש מהלכי משפט, ציינה כי מדובר ברף הנמוך מאוד של עבירות מעין אלה, שכן החשוד העיקרי אף הוא נעצר ועוד ציינה כי יום למחרת מסירת גרסתו זו נחקר הנאשם בשנית ומיוזמתו סיפר כי שיקר יום קודם לכן וכי הוא רוצה למסור את האמת וכך עשה וזאת הגם שחש פחד גדול מאוד מן החשוד העיקרי. חרף התנהגותו זו, לא התחשבו בו והגישו נגדו כתב אישום בעבירה של שיבוש מהלכי משפט.

מאז אותם אירועים הנאשם אינו בקשר עם אותה חבורה ופתח דף חדש בחייו. נזק ממשי כבר נגרם לו שכן בשל מעורבותו בשני תיקים אלה הוא לא גויס לצה"ל הגם שכבר היה בידיו צו גיוס.

ב"כ הנאשם הפנתה אל תסקיר שירות המבחן ואל השינוי שחל בנאשם, לרבות ההליך הטיפולי שעבר. עוד ציינה כי הנאשם מתעתד ללמוד לימודי הנדסה וכי כיום הינו בן 21 בעוד המעשים בוצעו כאשר היה בן 18.

לטעמה משמדובר בעבירות המצויות ברף הנמוך לא יהיה זה נכון להרשיע את הנאשם בנסיבות אלה ובמיוחד משיהיה בכך כדי לפגוע פגיעה ממשית בעתידו.

ב"כ הנאשם ביקשה להימנע מהרשעתו ולקבל את המלצות שירות המבחן.

מגיליון המרשם הפלילי בעניינו של הנאשם עולה כי בעברו גמר דין אחד משנת 2012 בעבירות של נהיגה ללא רישיון והפרעה לשוטר אשר בוצעו בשנת 2010.

שני תסקירי שירות מבחן ניתנו בעניינו של הנאשם -האחד לכל תיק.

מן התסקיר הראשון שניתן לתיק 27518/10/12 עלה כי הנאשם כבן 20, יליד אוקראינה, רווק המתגורר בבית הוריו.

לנאשם משפחה תומכת ואף תפקודו במהלך לימודיו ועבודתו לאחר סיום לימודיו, היה תקין ונורמטיבי. הנאשם עמד להתגייס לצה"ל, אולם בשל מעורבותו בפלילים, התעכב גיוסו.

שירות המבחן התרשם כי הנאשם התחבר לחברה שולית בתקופה של חוסר בשלות ובשל חשש מפני דחיה חברתית ורצון להוכיח נאמנות לחבריו כשברקע ביטחון עצמי ירוד וזהות לא מגובשת.

עתה, הוא מביע חרטה על המעשים וכן אמפתיה כלפי נפגעת העבירה. הוא מודע לאחריותו האישית ומבקש לכפר על מעשיו, באמצעות תרומה לחברה.

שירות המבחן סבר לאחר שיקול כלל השיקולים כי מאפייניו של הנאשם מחייבים מענה טיפולי ואכן הנאשם הביע נכונות להשתלב בהליך כזה.

שירות המבחן התרשם מהנאשם כמי שנושא באחריות למעשיו ומתחרט עליהם ובהיותו בחור צעיר ונעדר עבר פלילי אשר הרשעה עלולה לפגוע בו בעתיד, המליץ להימנע מהרשעתו.

בתסקיר המאוחר יותר שניתן בתיק 16126/06/13 חזר שירות המבחן על האמור בתסקירו הקודם וציין כי מאז השתלב הנאשם בקבוצה טיפולית לעוברי חוק צעירים שמטרתה הפחתת הסיכון למעורבות חוזרת בפלילים. הנאשם שיתף פעולה בהליך זה, הוא מצוי בשלב הראשוני של ההליך ושירות המבחן צופה התקדמות איטית והדרגתית.

שירות המבחן נפגש שוב עם הנאשם גם באשר לעבירה נשוא תיק זה והתרשם, כפי שהתרשם בעבר, כי התנהגותו שהיתה על רקע חברתו לגורמים שולים נבעה מרצון להגן על חברו, חששו מפני דחיה ואף מפני דחיה חברתית.

הנאשם הביע חרטה על התנהגותו ותאר תקופה בה המסגרת החברתית היוותה גורם המשפיע על התנהגותו וציין כי מאז ביצוע העבירה הוא התרחק מגורמים שוליים אלה ומנהל חיים נורמטיביים.

הנאשם תאר את יציבותו במקום עבודתו וכן כי הוא עתיד לקבל קידום במקום זה.

שירות המבחן התרשם כי הנאשם מצוי בהליך טיפולי שעשוי להוות עבורו דרך משמעותית לשינוי מקום ויש להמשיך ולסייע לו בעיבוד והבנת הקשיים בחייו, כמו גם לסייע לו לבחון את הקשרים החברתיים שהוא יוצר ודרכים אלטרנטיביות העומדות בפניו במצבי קושי ולחץ.

שירות המבחן סבור כי הגם שמדובר בעבירה שניה, הרי שמדובר בשתי עבירות שבוצעו בתקופה מסוימת בחייו של הנאשם, בשנת 2012, בשלהי גיל ההתבגרות וקשורות לדפוס אישיות ילדותי, לא בשל ונגרר. ההתרשמות היא כי הנאשם הפיק את הלקחים הנדרשים מהתנהגותו ואף לוקח אחריות על התנהגותו ומצר עליה. הנאשם

אף הביע חששו כי הרשעתו תפגע בתעסוקתו בעתיד וגם בעיסוקו הנוכחי ועל כן חזר שירות המבחן והמליץ לשקול בחיוב את ההימנעות מהרשעה ולהטיל על הנאשם צו מבחן ושל"צ.

בסמוך לפני המועד המיועד למתן גזר הדין העביר שירות המבחן תסקיר משלים ובו ציין כי בחודש ספטמבר 2014, הפסיק הנאשם, מיוזמתו, את השתתפותו בטיפול הקבוצתי בו שולב וזאת חרף השיחות שנערכו עימו.

עוד הוסיף שירות המבחן כי כבר במהלך החודשים האחרונים הייתה תחושה של התרופפות במחויבותו של הנאשם כלפי הטיפול הקבוצתי משלא הגיע לטיפולים רבים ובאלה שכן נכח התקשה לשתף פעולה. בחודש יוני נערכה עימו שיחה והוא הביע חוסר שביעות רצון מהטיפול וביקש להפסיק השתתפותו ואולם בהמשך נתרצה והמשיך בטיפול עד ספטמבר.

לאחר שהפסיק הטיפול זומן לשיחה במהלכה העלה חוסר שביעות רצון מהטיפול ושלל כל בעייתיות המצריכה טיפול. הגם ששירות המבחן הסביר לנאשם את כל ההשלכות של צעדיו אלה, חזר הלה והביע רצון להפסיק את הטיפול ולהמשיך בכוחות עצמו כאשר לתפיסתו הוא השיג את השינוי בכוחות עצמו.

במצב דברים זה, ציין שירות המבחן הוא מתקשה לעמוד על המלצתו לשים את הנאשם בצו מבחן וציין כי אין בידו לבוא בהמלצה טיפולית בעניינו של הנאשם ובכלל זה לעניין הרשעתו בדין.

המלצת שירות המבחן היא להטיל על הנאשם ענישה מרתיעה של מאסר על תנאי וקנס כספי.

ב"כ הנאשם עתרה לשוב ולשלוח את הנאשם אל שירות המבחן על מנת לשוב ולשלבו בטיפול ואולם בנסיבות המתוארות לעיל שהן בהירות וברורות, לא מצאתי לעשות כן.

לחלופין עתרה שלא להרשיעו בדין ולחלופי חלופין, לקבל את המלצתו העונשית של שירות המבחן.

מדובר בנאשם אשר הורשע בשתי עבירות שונות בשני תיקים שונים וחרף זאת ביקשה באת כוחו לבטל את הרשעתו בתיק אחד ולהימנע מהרשעתו בתיק האחר.

הכלל הידוע והנהוג בפסיקה מימים ימימה הוא כי היה והוכח מעשה עבירה, הרי שיש להרשיע את מבצעו בדין. רק במקרים חריגים ויוצאי דופן ניתן יהיה להימנע מכך.

בהלכת כתב ובאלו שבאו בעקבותיה נקבעו המבחנים להימנעות מהרשעה.

מבחנים אלה הם שניים ומצטברים זה לזה.

המבחן האחד הוא כי האינטרס הציבורי לא ייפגע באופן משמעותי מהרשעתו של הנאשם והמבחן האחר הוא כי עתידו ושיקומו של הנאשם ייפגעו באופן משמעותי בשל הרשעתו.

בעניינו אכן מדובר בשני מעשי עבירה.

האחד עניינו באי מניעת פשע בכך שהנאשם ידע כי חבריו עומדים לפרוץ לכלי רכב ולא מנע זאת. הגם שהעבירות של פריצה לכלי רכב, הן בגדר מכת מדינה ופגיעתן קשה אף מעבר להיבט הכלכלי, הרי שחלקו של הנאשם ומידת מעורבותו במעשה זה, אינם מצויים ברף הגבוה של מעשים מעין אלה.

העבירה האחרת עניינה שיבוש מהלכי משפט ובכך יש פגיעה משמעותית יותר בשלטון החוק ובאכיפתו. במעשה זה יש משום חתירה תחת רשויות החקירה והחוק, והפרעה למלאכתן בגילוי האמת, וזאת הגם שזמן קצר מאוד לאחר מסירת העדות הכוזבת, חזר הנאשם ומסר בפני חוקריו את האמת וכך נמנע נזק לחקירה.

הנאשם אכן אינו בעל דפוסי התנהגות עבריינית ושני מעשי העבירה בוצעו בתקופה אחת מסויימת בחייו, עת היה על סיפה של בגרות. הנאשם חבר אז לחברה שולית ובלתי ראוייה, וכעולה ממעשי העבירה נגרר לביצוע מעשים בלתי ראויים. בשני האירועים ניכר כי הנאשם לא נטל חלק פעיל באירוע עצמו, אלא חבר לאחרים בנוכחותו במקום, ו/או בהגררותו אחריהם לאחר מכן בהסתרת הדברים.

מאז עשה הנאשם דרך לשינוי התנהגותו. הוא התרחק מחברה רעה זו, השתלב באופן מסודר בעבודה וזוכה לשבחים ממעסיקיו, וברצונו להמשיך ולהתקדם בדרך חדשה זו אשר בחר לעצמו.

הנאשם אף החל טיפול במסגרת שירות המבחן כפי שתואר לעיל אולם במו ידיו קטע את מסלול השיקום בו השתלב וסבר כי הוא יכול להצליח בו בכוחות עצמו וכי אינו נזקק למסגרות טיפוליות כלשהן.

עתה, כאמור לעיל אף שירות המבחן אינו ממליץ על אי הרשעתו של הנאשם.

בהתחשב במהות העבירות ובנסיבותיהן ובעיקר בהצטברותם של מעשי העבירה ובפגיעתם בערכים המוגנים, הרי שאין הם באים במסגרת אותם מקרים חריגים ויוצאי דופן בהם לא יורשעו נאשמים בדין. עוד יש להדגיש כי אין זו עמידתו הראשונה של הנאשם בפני בית משפט בהליך פלילי וגם לכך יש לייחס חשיבות לענין זה.

על כן אני קובעת כי בתיק 27518/10/12 יורשע הנאשם בעבירה של אי מניעת פשע, לפי סעיף 262 לחוק העונשין ובתיק 16126/06/13 יורשע הנאשם בעבירה של שיבוש מהלכי משפט, לפי סעיף 244 לחוק העונשין.

ועם זאת, בהתחשב בפרק הזמן שחלף מאז ביצוע העבירות ובשינוי הדרך שעשה הנאשם מאז, כמו גם בהיותם של המעשים מצויים שלא ברף הגבוה של מעשים מעין אלה, אקבל את המלצות שירות המבחן לעניין העונש.

אני גוזרת על הנאשם כעונש כולל בגין שני התיקים גם יחד -

חמישה חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים לבל יעבור כל אחת מהעבירות בהן הורשע בשני התיקים לעיל.

קנס בסכום של 2,500 ₪ או 20 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם בחמישה תשלומים חודשיים שווים ורצופים שהראשון בהם ביום 1/1/15 והבאים אחריו בכל ראשון לחודש שלאחר מכן. לא ישולם תשלום במועדו יעמוד כל הסכום לפרעון מיידי.

זכות ערעור כחוק.

ניתן היום, י"ז חשוון תשע"ה, 10 נובמבר 2014, במעמד הצדדים.